

Κώστας Λεμονίδης – Σταθμός 2ος

1. Είμαι εδώ

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Πες μου κάτι, μίλησε μου είμαι εδώ
χρόνο έχω να σ' ακούσω και μπορώ.

Δωσ' μου λίγο χώρο, άναψε μου φως.
Δωσ' μου λίγο χώρο κι είμαι εδώ.
Είμαι εδώ.

Σου μιλάω βοήθησε με να σταθώ
σ' έχω ανάγκη κράτησε με, μείνε εδώ.

Δωσ' μου λίγο χώρο, άναψε μου φως.
Δωσ' μου λίγο χώρο κι είμαι εδώ.

Έξω φυσάει, κάνει κρύο παγωνιά
θέλω παρέα, θέλω εσένα αγκαλιά.

Έχω λάθος και το βλέπω, θα στο πω
τώρα ξέρω, που να ψάξω για να βρω.

Να βρω λίγο χρόνο, να δω ένα φως
να βρω λίγο χώρο κι είμαι εδώ.

2. Μαύρα μάτια

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Ελένη Τζιαμουράνη)

Καταιγίδα ήσουν πάντα, μου καθάριζες τον νου.
Έδιωχνες παλιές εικόνες, και τις πήγαινες αλλού.

Ίσκιος μου ξετρελαμένος όπου πήγαινα εγώ,
καταιγίδα ήσουν πάντα στις καρδιάς μου τον χορό.

Ρεφραίν

Μαύρα μάτια του χειμώνα, που τα άφησα στο χθες,
όταν βρέχει σε θυμάμαι και ξεχνάω ότι φταις.
Μαύρα μάτια του χειμώνα που θυμίζουν τη βροχή
έγιναν παλιά εικόνα (και) ξεχασμένη εποχή.

Τέτοιες σκέψεις ξενοχτάνε στο δικό μου το μυαλό,
νυχτώνει και μου φεύγεις... πριν σε ονειρευτώ.

Δεν πειράζει, όμως υπάρχουν τα δυο σου μάτια να θυμάμαι
μαύρες χάντρες που χτυπάνε και την σκέψη μου ξυπνάνε.

Ρεφραίν

3. Κάτι ...

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Κάτι μου φταίει,
κάτι μου λείπει,
κάτι που θα 'ρθει
τη καρδιά μου ν' ανοίξει.

Κάποιος με πειράζει
και κάποιος μ' ενοχλεί.
Κάποιος που παλεύει
στη ζωή μου να μπει.

Ρεφραίν
Θέλω μόνος να πετάξω μακριά.
Μόνος χωρίς τα δικά σου φτερά.
Θέλω μόνος να πετάξω ξανά.

Κάπου θα πάω,
κάπου θα φτάσω,
κάπου θα κάτσω,
και θα ξαποστάσω.

Όπου μ' αρέσει
κι όπου μου βγει.
Όπου μ' ανοίξουν
μένω ως την αυγή.

Ρεφραίν

Κάποτε θα φύγω,
κάποτε θα 'ρθω,
κάποτε νομίζω,
θα γίνει μακελειό.

Όταν αρχίσω
κι όταν σταματήσω,
όταν βαρεθώ
θα σου εξηγήσω.

Ρεφραίν

4. Η μικρή μου Δανάη

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Η μικρή μου Δανάη, όλο χαμογελάει.
Στο αυτί μου μιλάει, τους ήλιους στο κήπο κοιτάει.

Άνοιξε η ψυχή μου κι ονειρεύομαι.

Άνθισε ο κήπος κι ερωτεύομαι.

Νερό στα μαλλιά της και γιασεμί, δροσερό αεράκι και βροχή.
Άγγελοι τη φυλάνε, μαζί παίζουν και γελάνε.

Γέμισε ο κήπος μου με χρώματα.
Βγήκα και μέθυσα απ' τα αρώματα.

Κάθε μέρα μια καινούργια αρχή,
το δάκρυ σου χρυσή βροχή
Δροσερό αεράκι και μουσική,
είναι μικρή μου κάθε σου φιλή.

Η μικρή μου Δανάη, με δελφίνια κολυμπάει.
Στο αυτί τους μιλάει, τ' άστρα στον ουρανό κοιτάει.

5. Ψυχή μου ποιος

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Αγνή Παλάντζα)

Ποια μάτια με χωρίζουν
απ' το βλέμμα σου.
Τα βλέπω μα δεν ξέρω
τι μου λένε.
Ποιο αίμα έχει μπει
μέσα στο αίμα σου.
Και κάνει όλα τα χάρδια μου
να φταίνε.

Ρεφραίν
Ψυχή μου ποιος
έχει εισχωρήσει στην καρδιά σου σαν φρουρός
Και εσύ μου φέρεσαι
σαν να 'μωνα εχθρός.

Ψυχή μου ποιος
σου έχει αλλάξει τη ζωή σου σα θεός.
Κι είναι σβηστό
μέσα στα μάτια σου το φως.

Ποια δάχτυλα με σπρώχνουν
απ' το πλάι σου.
Και μοιάζουν σαν ασπίδα
που σε ορίζει.
Ποιο στόμα με ξαφνιάζει
μες στα χείλη σου.
Ποια ανάσα την ανάσα μου ηλεκτρίζει.

Ρεφραίν

6. Κάποιες φορές

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Κάποιες φορές που μένεις μόνος.
Είναι στιγμές που σε λιώνει ο πόνος.
Αυτά τα λόγια είναι ο μόνος δρόμος
και χρόνια τώρα ένας ήταν ο τρόπος.

Αυτά τα λόγια είναι κάπως δύσκολα.
Ποτέ σου δε διάλεγες τα εύκολα
Πρέπει να σώσεις τη ψυχή σου
γιατί χρωστάς ως και τη ζωή σου.

Απ' τα τραγούδια μου δε σ' άρεσε κανένα.
Ποτέ δε κατηγορήσες εμένα.
Ήσουν αστέρι μοναδικό.
μα τώρα υπάρχω μόνο εγώ.

7. Ο άλλος σου εαυτός

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Ξέρεις ποιος είμαι εγώ
ο άλλος σου εαυτός.
Αυτός που θες να φτύσεις
και μας κρύβεις επιμελώς.

Ξέρεις τ' όνομα μου
ξέρεις που κατοικώ.
Ξέρεις με ποια κοιμάμαι
και που κρύβομαι διαρκώς.

Ρεφραίν
Ο άλλος σου εαυτός
χυδαίος και πονηρός.
Ο άλλος σου εαυτός
εγωιστής, αυταρχικός.
Ο άλλος σου εαυτός.

Ξέρω ποιος είσαι εσύ
με σκεπάζεις σα πληγή.
Με θάβεις μες' την άμμο
μα όλο βγαίνω επάνω.

Ξέρω αγόρι τ' όνομα σου
και στο σπίτι σου θα 'ρθω.
Τα βρώμικα όνειρα σου
όλα είμαι εγώ.

Ρεφραίν

8. Ένα μολύβι

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Αγνή Παλάντζα)

Ανάποδα μην γράφεις τ' όνομά σου.
Στο κάδρο σου να στέκεσαι σωστά.
Διόρθωσε και λίγο τον καθρέφτη.
Μην βρίσκεται στην πόρτα αντικριστά.

Ανάποδα μην βγάζεις τα παπούτσια.
Να τα 'χεις δίπλα-δίπλα, ταιριαστά.
Και να 'ναι όταν βλέπεις την κρεμάστρα.
Στα ρούχα τα μανίκια κρεμαστά.

Ρεφραίν
Ξέχνα το χθες.
Κάνε τα πράγματα να φαίνονται όπως θες.

Πες δεν πονάς.
Ένα μολύβι να δαγκώνεις να γελάς.

Ανάποδα μην βάζεις το φλιτζάνι.
Οι εικόνες του δεν είναι αληθινές.
Ζωγράφιζε το εσύ το κατακάθι.
Με σύμβολα, με λέξεις και καρδιές.

Ρεφραίν

9. Πες μου τι είδες

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Αθανασία Πανταζίδου)

Γύρω στις δώδεκα το βράδυ αν πας εκεί.
Στη μεγάλη τη πλατεία την γνωστή.
Εκεί που δρόμος και ψυχές είναι μαζί.
Πες μου τι είδες, πες μου τι είδες;

Είδες αμέτρητα κορμιά να περπατάνε.
Είδες δυο μάτια στο κενό να σε ζητάνε.
Είδες το πόνο ξαπλωμένο στο τσιμέντο.
Πες μου τι είδες, πες μου τι είδες;

Γύρω στις τέσσερις πρωί αν πας εκεί.
Σ' αυτή την άψυχη πλατεία την γνωστή
Εκεί που ο θάνατος κερδίζει την ζωή.
Πες μου τι είδες, πες μου τι είδες;

Είδες άψυχα κορμιά να περπατάνε.
Είδες τα όνειρα όσο όσο να πουλάνε.
Είδες το γέλιο παγωμένο στα δυο χείλη.
Πες μου τι είδες, πες μου τι είδες;

10. Τυπάκος καλών Προθέσεων

(Μουσική / Στίχοι: Κώστας Λεμονίδης)

Ένα τραγούδι, ξεκίνησα να γράφω.
Λέξεις, φράσεις σκορπισμένες σε χαρτί.
Δε θέλω νόημα βαθύ να περιγράψω.
Είναι απλώς μια μελωδία από Μι.

Ένα τραγούδι έγραψα για σένα.
Μια μελωδία, ετοιμαζίδικο κλισέ.
Ράβω και ξηλώνω μέχρι να μου βγει.
Μια απλή μελωδία από Μι.

Δε με νοιάζει τι θα πεις,
τη πρόθεση μου αν αμφισβητείς.
Δε με νοιάζει τι θα πεις, γιατί ...

Ένα τραγούδι ξεκίνησα να γράφω.
Μια ιδέα, μία σκέψη, μια στιγμήμ
Και λόγια από σπουδαίους κριτικούς,
που με ζήλο στο χαρτί τους θα με θάψουν.

11. Κάτω απ' τη πανσέληνο

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Ελένη Γελαδάρη)

Κάτω απ' τη πανσέληνο,
τα βλέφαρά μου κλείνουν.
Με οδηγό το όνειρο,
οι ενοχές μου σβήνουν.

Ρεφραίν
Τα αστέρια μου μιλήσανε,
μου δείξαν την μορφή σου.
Κι όμηρο με κρατήσανε,
στην άδεια φυλακή σου.

Ο έρωτας ταξίδεψε,
με συντροφιά του εσένα.
Δειλά ήρθε και λήστεψε,
τα βράδια μου ένα ένα.

Στο μάγουλο με φίλησε,
γλυκά για καληνύχτα.
Και η ψυχή αντίκρισε,
τα μαγικά του δίχτυα.

Ρεφραίν

12. Ίσως

(Μουσική: Κώστας Λεμονίδης / Στίχοι: Αγνή Παλάντζα)

Ίσως με ξέχασες απόψε,
μα δεν πειράζει.
Ίσως σ' αγάπησα πολύ.
Είπα στην φίλη μου την Νύχτα.
Πάρε τα όνειρα και κλειστά,
δεν θέλω άλλη αναβολή.

Ίσως με ξέχασες για λίγο.
Μα μη σε νοιάζει.
Ίσως σε θέλησα πολύ.
Μες στο διάδρομο, στο σαλόνι.
Τίποτε πια δεν με παγώνει.
Έχω την Νύχτα την καλή.